

FOTO: KATARINA HANSSON

Annika Berglund

Ålder: 55 år.

Född i: Halland.

Familj: Maken Ake, hans barn och gemensamma barn.

Arbetar: "Bonnmora" på gården i Norrbyn.

Läser: Mycket deckare, men helst inte så jätteblodiga såna.

Äter: Västkustmat, alltså gärna fisk.

Dricker: Vatten, vin.

Kör: Traktorn är en Case, bilen en Volvo.

Annika Berglund lever ett alltmer sällsynt liv. Hon är bonde och förutom jobbet med de 23 korna gör hon ofta **ostkaka och ost** på komjolk.

- Det är mycket jobb men jag trivs med det. Och jag känner mig stolt över att **hålla landskapet öppet**, säger hon.

Djur viktigt för Annika

KILAFORS Annika i Norrbyn är med i stafettporträttet eftersom Eva Lucchesi i förra porträttet den 13 september föreslog henne.

Eva var nyfiken på vad det är som driver Annika att fortsätta med något som de flesta lägger av med.

- Jag trivs. Det är mycket jobb men jag trivs, det är ett sätt att leva. Andra jobb är väl också jobbiga, säger Annika Berglund.

- Det har också hänt att folk sagt att det är kul att jag bidrar till att hålla svenskt landskap öppet. Det känner jag mig stolt över.

Eva Lucchesi kallar Annika Berglund "bonnmora". Annika byggde ett litet mejeri i lagården för några år sedan och ostkaketillverkningen tog fart. Många besöker gården för att handla, speciellt kring jul och på sommaren.

Djur är viktiga för henne. Ridhästar finns alltid på gården även om de innebär jobb och inte några inkomster. Höns finns också på gården liksom golden retrievern Smilla och en katt.

Men Annika är inget bonde-ämne från början:

- Jag växte upp i Fjärås i norra Hal-

Annika är positiv och klagar inte ens på kalla vintrar när vatten fryser och trak-

torn kanske inte startar.

land. Föräldrarna var lärare men jag var hästtjej och såg att det var lätt att få lantbruksjobb.

Hon kom in på en utbildning i Kungsgården, utan att veta var det låg. Så hon blev gästrikebo och fick vid 22 års ålder jobb som avbytare i Kilaforstrakten.

- Då fanns många mjölkgårdar här. En av gårdarna jag jobbade på var hos Åke Berglund. Tja, tyckte uppstod, sedan gifte vi oss och här är jag...

Nu är maken pensionär men gör också jobb på gården. Annika tycker att det är både fritt och ofritt, att jobba med djuren.

FRÅGAN...

...från Eva Lucchesi:

Vad driver dig att

arbeta med jordbruk?

- Jag tycker om att arbeta med djur och att ha djur på gården. Och jag känner lite stolthet över att vara en av dem som håller landskapet öppet.

Annika skickar stafettpin-
nen vidare till Leena Jans-
son, sommelier, choklad-
expert och mångsysslare
i Norrbyn.

- Vi har en dotter i Uppsala. Dit hin-
ner vi över dagen och kan mjölka både
på morgon och på kväll.

Men tre dagar i månaden har Annika
avbytare i lagården. Även om hon är
hemma.

- Det är ganska dyrt men det är vik-
tigt att vara ledig ibland.

Annika är positiv och klagar inte ens

på kalla vintrar när vatten fryser och
traktorn kanske inte startar.

- Bästa tiden är nu, på hösten. Det är
vackert.

Som tidigare västkustbo med blåsi-
ga och blöta vintrar tycker hon om de
hälsingska mer rejäla vintrarna.

Mjölkranschen har gått mot stor-
drift. Annikas gård är liten nu men för
några årtionden sedan var den stor.
Hennes och makens gård består egent-
ligen av flera bondgårdar i Norrbyn
som köpts till och slagits ihop.

Annika Berglund tillhör en liten ska-
ra svenskar som har ett uppdrag åt
SMHI. Hon mäter nederbörd och snö-
djup och rapporterar en gång per
dygn.

Ett bra men litet extraknäck för den
som ändå oftast är hemma med dju-
ren.

- Den här gården skulle nog kännas
ganska tråkig utan djur, tror Annika
Berglund.

Reporter

Ola Svårdhagen

0278-7595

ola.svardhagen@ljusnan.se